

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/230 z dnia 16 lutego 2018 r. obejmujące nazwę „Monor, Monori” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 1
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) 3

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/232 z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie przedłużenia działania podjętego przez Belgię dotyczącego udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych VectoMax G i Aqua-K-Othrine zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 759) 31
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/233 z dnia 15 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję Komisji 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 818)⁽¹⁾ 33

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2018/234 z dnia 14 lutego 2018 r. w sprawie uwydatnienia europejskiego charakteru i usprawnienia procesu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. 40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2017 Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju UE–Ukraina z dnia 30 maja 2017 r. w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego [2018/235] 44

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

- ★ Porozumienie między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską zmieniające pkt 4 Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską 46

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 558/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 159 z 25.6.2010) 47

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/230

z dnia 16 lutego 2018 r.

obejmujące nazwę „Monor, Monori” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Węgier o objęcie ochroną nazwy „Monor, Monori” został rozpatrzony przez Komisję i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Monor, Monori” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym nazwę „Monor, Monori” (ChNP) obejmuje się ochroną.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. C 329 z 30.9.2017, s. 4.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2018/231**z dnia 26 stycznia 2018 r.****w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 w celu realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że na potrzeby realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej, m.in. w zakresie statystyki monetarnej i finansowej, fundusze emerytalno-rentowe wchodzą w skład bazowej populacji objętej sprawozdaniem. Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji objętej sprawozdaniem mieszczącej się w granicach referencyjnej populacji objętej sprawozdaniem i uprawnia go do pełnego lub częściowego zwolnienia określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wypełniania wymogów sprawozdawczości statystycznej.
- (2) Nałożenie wymogów sprawozdawczości statystycznej na fundusze emerytalno-rentowe ma na celu zapewnienie EBC odpowiednich statystyk dotyczących działalności finansowej podsektora funduszy emerytalno-rentowych państw członkowskich, których walutą jest euro (dalej zwanych „państwami członkowskimi strefy euro”), postrzeganych jako jeden obszar gospodarczy. Zbieranie informacji statystycznych dotyczących funduszy emerytalno-rentowych jest niezbędne do zaspokojenia stałych i doraźnych potrzeb analitycznych, wspomagania EBC w prowadzeniu analizy monetarnej i finansowej oraz stanowi wkład ESBC w utrzymanie stabilności systemu finansowego.
- (3) O ile nie zagraża to spełnianiu wymogów statystycznych EBC, KBC powinny posiadać uprawnienia do zbierania i weryfikacji wymaganych informacji dotyczących funduszy emerytalno-rentowych zaliczanych do rzeczywistej populacji sprawozdawczej w ramach szerszych ram sprawozdawczości statystycznej. W takich przypadkach należy zagwarantować przejrzystość poprzez informowanie podmiotów sprawozdających o różnych potrzebach statystycznych, jakim służą zbierane dane. W celu ograniczenia obciążeń sprawozdawczych ponoszonych przez fundusze emerytalno-rentowe KBC powinny mieć prawo do połączenia wymogów sprawozdawczych określonych niniejszym rozporządzeniem z wymogami sprawozdawczości określonymi rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24) ⁽³⁾.
- (4) Ponadto, w celu zminimalizowania obciążeń sprawozdawczych ponoszonych przez fundusze emerytalno-rentowe, KBC powinny mieć prawo zbierania niezbędnych informacji na temat funduszy emerytalno-rentowych poprzez odpowiedni właściwy organ krajowy zbierający już dane na temat tych funduszy, zgodnie z miejscowymi porozumieniami o współpracy.
- (5) Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwany dalej „ESA 2010”) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ⁽⁴⁾ wymaga, aby dane o aktywach i pasywach jednostek instytucjonalnych były przekazywane w kraju ich siedziby.
- (6) W procesie zbierania informacji statystycznych na mocy niniejszego rozporządzenia zastosowanie powinny mieć standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2533/98.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Opinia wydana w dniu 26 września 2017 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 z dnia 17 października 2012 r. w sprawie statystyki inwestycji w papiery wartościowe (EBC/2012/24) (Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

- (7) Jakkolwiek rozporządzenia przyjmowane na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) nie przyznają żadnych praw ani nie nakładają żadnych obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (zwane dalej „państwami członkowskimi spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się zarówno do państw członkowskich strefy euro, jak i państw członkowskich spoza strefy euro. Z art. 5 Statutu ESBC, łącznie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, wynika obowiązek określenia i podjęcia przez państwa członkowskie spoza strefy euro na poziomie krajowym wszelkich działań uznanych przez nie za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełniania wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej oraz zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państw członkowskich strefy euro.
- (8) Pomimo że niniejsze rozporządzenie jest przede wszystkim skierowane do funduszy emerytalno-rentowych, uzyskanie bezpośrednio od funduszy emerytalno-rentowych pełnych informacji o ich aktywach może okazać się niemożliwe, w związku z czym odpowiedni KBC może włączyć do rzeczywistej populacji sprawozdawczej podmioty zarządzające funduszami emerytalno-rentowymi.
- (9) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w rozporządzeniach lub decyzjach EBC.
- (10) Do roku 2022 Rada Prezesów powinna ocenić korzyści i koszty: a) skrócenia terminu przekazywania danych dotyczących aktywów przez instytucje sprawozdające do pięciu tygodni po zakończeniu kwartału, którego dane dotyczą; oraz b) rozszerzenia zakresu wymogów sprawozdawczości statystycznej o przekazywanie przez fundusze emerytalno-rentowe danych na zasadzie „kredyt po kredycie”, przy uwzględnieniu wzrostu znaczenia gospodarczego kredytów i pożyczek w tym sektorze,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „fundusz emerytalno-rentowy” (podsektor S.129 ESA 2010) – przedsiębiorstwo finansowe lub jednostkę finansową typu przedsiębiorstwo, którego podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno-rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej i mogą zapewniać świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności.
- Powyższa definicja nie obejmuje:
- a) funduszy inwestycyjnych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38) ⁽¹⁾;
 - b) podmiotów sekurytyzacyjnych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40) ⁽²⁾;
 - c) monetarnych instytucji finansowych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33) ⁽³⁾;
 - d) instytucji ubezpieczeniowych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1374/2014 (EBC/2014/50) ⁽⁴⁾;
 - e) nieautonomicznych funduszy emerytalno-rentowych niestanowiących jednostek instytucjonalnych i będących częścią jednostki instytucjonalnej, która je stworzyła;
 - f) funduszy zabezpieczenia społecznego w rozumieniu pkt 2.117 ESA 2010;
- 2) „podmioty sprawozdające” – podmioty sprawozdające w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2013/38) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 73).

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 107).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1374/2014 z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do instytucji ubezpieczeniowych (EBC/2014/50) (Dz.U. L 366 z 20.12.2014, s. 36).

- 3) „rezydent” – rezydenta w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, jeżeli dany podmiot prawny nie posiada wymiaru fizycznego, jego siedzibę ustala się na podstawie terytorium ekonomicznego, w którym uzyskał on osobowość prawną. Jeżeli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jego siedzibę ustala się na podstawie jego siedziby prawnej, a mianowicie kraju, którego system prawny określa zasady powstania i prowadzenia działalności tego podmiotu;
- 4) „odpowiedni KBC” – KBC państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest fundusz emerytalno-rentowy lub podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym;
- 5) „odpowiedni właściwy organ krajowy” – właściwy organ krajowy państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest fundusz emerytalno-rentowy lub podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym;
- 6) „podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym” – podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym w rozumieniu pkt 5.185 ESA 2010;
- 7) „dane papier po papierze” – dane w podziale na pojedyncze papiery wartościowe;
- 8) „dane pozycja po pozycji” – dane w podziale na pojedyncze aktywa lub pasywa;
- 9) „dane zagregowane” – dane niewykazywane w podziale na pojedyncze aktywa lub pasywa;
- 10) „transakcja finansowa” – transakcję wynikającą z utworzenia, likwidacji lub zmiany własności aktywów finansowych lub zobowiązań, zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku II część 5;
- 11) „korekty z tytułu zmiany wyceny” – zmiany wyceny aktywów i pasywów wynikające ze zmian ceny aktywów i pasywów lub wpływu kursów walut na wyrażoną w euro wartość aktywów i pasywów denominowanych w walucie obcej, zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku II część 5.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje fundusze emerytalno-rentowe będące rezydentami w państwach członkowskich strefy euro.
2. Fundusze emerytalno-rentowe należące do rzeczywistej populacji sprawozdawczej podlegają wymogom przekazywania pełnej sprawozdawczości statystycznej, o ile nie podlegają wyłączeniu na mocy art. 7.
3. Z zastrzeżeniem ust. 1, na potrzeby zbierania informacji dotyczących aktywów i pasywów funduszy emerytalno-rentowych zgodnie z załącznikiem I część 3, odpowiedni KBC może zdecydować o włączeniu do rzeczywistej populacji sprawozdawczej poszczególnych podmiotów zarządzających funduszami emerytalno-rentowymi będących rezydentami w państwie członkowskim danego KBC. W takich przypadkach dany KBC może przyznać wyłączenie funduszowi emerytalno-rentowemu powiązanemu z danym podmiotem zarządzającym funduszem emerytalno-rentowym włączonym do rzeczywistej populacji sprawozdawczej, pod warunkiem że informacje statystyczne wymagane zgodnie z załącznikiem I część 3 będą zbierane od odpowiedniego podmiotu zarządzającego funduszem emerytalno-rentowym lub z innych dostępnych źródeł. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w terminie umożliwiającym ewentualne przyznanie lub cofnięcie wyłączenia ze skutkiem od początku następnego roku kalendarzowego, w porozumieniu z EBC.

Artykuł 3

Lista funduszy emerytalno-rentowych do celów statystycznych

1. Zarząd EBC sporządza i prowadzi do celów statystycznych listę funduszy emerytalno-rentowych i podmiotów zarządzających funduszami emerytalno-rentowymi zaliczanych na mocy niniejszego rozporządzenia do rzeczywistej populacji sprawozdawczej. Lista ta może bazować na listach funduszy emerytalno-rentowych sporządzonych przez władze krajowe, jeśli takie listy są dostępne, i być uzupełniona o inne fundusze emerytalno-rentowe i podmioty zarządzające funduszami emerytalno-rentowymi, które spełniają kryteria definicji funduszy emerytalno-rentowych i podmiotów zarządzających funduszami emerytalno-rentowymi zawartych w art. 1.
2. EBC i KBC udostępniają tę listę oraz jej aktualizacje w odpowiedni sposób, w tym drogą elektroniczną, przez internet lub – na wniosek podmiotów sprawozdających – w formie papierowej.
3. Jeżeli ostatnia elektroniczna wersja listy, o której mowa w ust. 2, jest nieprawidłowa, EBC nie nakłada sankcji na podmiot sprawozdający, który nie wypełnił właściwych wymogów sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim korzystał on z nieprawidłowej listy w dobrej wierze.

Artykuł 4

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Podmioty sprawozdające przekazują odpowiedniemu KBC, bezpośrednio albo poprzez odpowiedni właściwy organ krajowy, zgodnie z miejscowymi porozumieniami o współpracy, oraz zgodnie z załącznikami I i II:
 - a) z częstotliwością kwartalną – stany na koniec kwartału dotyczące aktywów funduszy emerytalno-rentowych oraz, zgodnie z art. 5, kwartalne korekty z tytułu zmiany wyceny lub, odpowiednio, transakcje finansowe dotyczące aktywów;
 - b) z częstotliwością roczną – co najmniej stany na koniec roku dotyczące pasywów funduszy emerytalno-rentowych oraz, zgodnie z art. 5, roczne korekty z tytułu zmiany wyceny lub, odpowiednio, transakcje finansowe dotyczące pasywów;
 - c) z częstotliwością roczną – dane na koniec roku dotyczące liczby członków systemów emerytalno-rentowych w podziale na aktywnych członków, członków z odroczonymi uprawnieniami i członków będących emerytami.
2. KBC wyliczają kwartalne szacunki dotyczące pasywów funduszy emerytalno-rentowych w oparciu o dane przekazywane z częstotliwością roczną przez podmioty sprawozdające zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b).
3. KBC informują podmioty sprawozdające o różnych celach, którym służy zbieranie danych.
4. W celu ograniczenia obciążeń sprawozdawczych ponoszonych przez fundusze emerytalno-rentowe KBC mają prawo do połączenia wymogów sprawozdawczych określonych niniejszym rozporządzeniem z wymogami sprawozdawczości określonymi rozporządzeniem (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24).
5. W przypadku gdy odpowiedni KBC nie podjął decyzji o włączeniu podmiotu zarządzającego funduszem emerytalno-rentowym do rzeczywistej populacji sprawozdawczej zgodnie z art. 2 ust. 3, dany podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym posiadający dane wymagane zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 1 lit. a) terminowo przekazuje takie dane funduszowi emerytalno-rentowemu w celu umożliwienia mu spełnienia właściwych wymogów sprawozdawczości statystycznej zgodnie z art. 8. Jeżeli fundusz emerytalno-rentowy nie wypełni obowiązków sprawozdawczości statystycznej z powodu niedostarczenia mu takich danych przez podmiot zarządzający funduszem emerytalno-rentowym, KBC podejmuje decyzję o włączeniu tego podmiotu zarządzającego do rzeczywistej populacji sprawozdawczej zgodnie z art. 2 ust. 3.

Artykuł 5

Korekty z tytułu zmiany wyceny i transakcje finansowe

1. Informacje dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny i transakcji finansowych pozyskiwane są w następujący sposób:
 - a) podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące korekt z tytułu zmiany wyceny lub dane dotyczące transakcji finansowych, według instrukcji odpowiedniego KBC, na potrzeby informacji przekazywanych zgodnie z metodą zagregowaną;
 - b) KBC albo wyliczają przybliżone wartości transakcji finansowych na papierach wartościowych na podstawie danych „papier po papierze”, albo zbierają dane dotyczące takich transakcji bezpośrednio od podmiotów sprawozdających na zasadzie „papier po papierze”. KBC zbierające dane „pozycja po pozycji” mogą także stosować podobne podejście w odniesieniu do aktywów innych niż papiery wartościowe;
 - c) w przypadku uprawnień emerytalno-rentowych zrealizowanych przez fundusz emerytalno-rentowy przybliżone wartości transakcji finansowych wyliczane są:
 - (i) przez podmioty sprawozdające, zgodnie ze wskazówkami odpowiedniego KBC bazującymi na wspólnych najlepszych praktykach istniejących w strefie euro; lub
 - (ii) przez odpowiedni KBC w oparciu o dane przekazane przez fundusz emerytalno-rentowy.
2. Dalsze wytyczne odnoszące się do zbierania danych dotyczących korekt z tytułu zmiany wyceny oraz transakcji finansowych znajdują się w załączniku II.

Artykuł 6

Standardy rachunkowości

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, na potrzeby sprawozdawczości określonej niniejszym rozporządzeniem fundusze emerytalno-rentowe stosują standardy rachunkowości określone w drodze wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE⁽¹⁾ lub we wszelkich innych standardach krajowych lub międzynarodowych, które, zgodnie z instrukcjami KBC, mają zastosowanie do funduszy emerytalno-rentowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10).

2. Należną kwotę główną kredytów pomniejsza się o odpisy z tytułu całkowitej i częściowej utraty wartości, ustalone zgodnie z przyjętymi praktykami rachunkowości, które to odpisy przekazuje się odrębnie.

3. Z zastrzeżeniem przyjętych praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w państwach członkowskich strefy euro, do celów statystycznych wszystkie aktywa finansowe i zobowiązania wykazuje się w ujęciu brutto.

Artykuł 7

Wyłączenia

1. Małym funduszom emerytalno-rentowym mogą być przyznawane wyłączenia zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym pod względem łącznej wartości aktywów funduszom emerytalno-rentowym, o ile aktywa funduszy emerytalno-rentowych uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 85 % aktywów ogółem funduszy emerytalno-rentowych będących rezydentami w odpowiednim państwie członkowskim strefy euro;
 - b) z zastrzeżeniem art. 13 KBC mogą przyznawać wyłączenia najmniejszym funduszom emerytalno-rentowym, w przypadku gdy wartość aktywów ogółem danego funduszu emerytalno-rentowego w zagregowanym bilansie kwartalnym jest mniejsza niż 25 mln EUR lub gdy liczba członków danego funduszu emerytalno-rentowego jest mniejsza niż 100, w oparciu o ostatnie przekazane dane roczne lub, w przypadku pierwszego przekazywania danych, w oparciu o dane przekazane za 2018 r. dostępne w odpowiednim KBC lub właściwym organie krajowym. Odpowiedni KBC zapewnia, aby aktywa funduszy emerytalno-rentowych uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowiły co najmniej 80 % wartości aktywów ogółem funduszy emerytalno-rentowych będących rezydentami w odpowiednim państwie członkowskim strefy euro;
 - c) fundusz emerytalno-rentowy, któremu na podstawie lit. a) lub b) przyznano wyłączenie od wymogów sprawozdawczych określonych w art. 4, nadal jest zobowiązany do spełniania wymogów sprawozdawczości określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) z częstotliwością roczną, o ile aktywa funduszy emerytalno-rentowych uwzględnianych w zagregowanym bilansie rocznym stanowią co najmniej 95 % wartości aktywów ogółem funduszy emerytalno-rentowych będących rezydentami w odpowiednim państwie członkowskim strefy euro;
 - d) fundusz emerytalno-rentowy, któremu przyznano wyłączenie na podstawie lit. a) lub b), przekazuje przynajmniej dane o aktywach ogółem w podziale na dłużne papiery wartościowe, udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych i pozostałe kwoty do otrzymania/zapłacenia z częstotliwością roczną;
 - e) KBC sprawdzają corocznie i w odpowiednim czasie realizację warunków określonych w lit. a)–c), w celu przyznania lub cofnięcia – jeśli to konieczne – wyłączeń ze skutkiem od początku drugiego kolejnego roku kalendarzowego.
2. Fundusze emerytalno-rentowe mogą nie skorzystać z wyłączenia i wypełniać wymogi sprawozdawczości statystycznej określone w art. 4. W przypadku gdy fundusz emerytalno-rentowy podejmie taką decyzję, zobowiązany jest uzyskać zgodę odpowiedniego KBC przed skorzystaniem z wyłączenia.

Artykuł 8

Terminy przekazywania danych

1. Podmioty sprawozdające przekazują odpowiedniemu KBC lub właściwemu organowi krajowemu, albo obu instytucjom, zgodnie z miejscowymi porozumieniami o współpracy, wymagane dane kwartalne najpóźniej dziesięć tygodni po zakończeniu kwartału, którego dane dotyczą. Następnie termin ten będzie skracany co roku o tydzień i w roku 2022 wyniesie siedem tygodni.
2. Podmioty sprawozdające przekazują odpowiedniemu KBC lub właściwemu organowi krajowemu, albo obu tym instytucjom, zgodnie z miejscowymi porozumieniami o współpracy, wymagane dane roczne najpóźniej dwadzieścia tygodni po zakończeniu roku, którego dane dotyczą. Następnie termin ten będzie skracany co roku o dwa tygodnie i w roku 2022 wyniesie 14 tygodni.

Artykuł 9

Wymogi minimum i krajowa organizacja sprawozdawczości

1. Podmioty sprawozdające przekazują wymagane informacje statystyczne zgodnie z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie ich przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt.
2. KBC określają i wdrażają przepisy w zakresie sprawozdawczości obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdawczą. KBC zapewniają, aby te zasady sprawozdawczości pozwalały na pozyskiwanie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiały dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 10**Połączenia, podziały i przekształcenia**

W przypadku połączenia, podziału lub przekształcenia mogącego wpłynąć na realizację obowiązków statystycznych każdy z podmiotów sprawozdających uczestniczących w tym procesie informuje odpowiedni KBC, bezpośrednio lub poprzez odpowiedni właściwy organ krajowy, zgodnie z miejscowymi porozumieniami o współpracy, natychmiast po ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i w racjonalnym terminie przed jej przeprowadzeniem, o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 11**Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych**

KBC wykonują uprawnienie do weryfikowania lub przymusowego zbierania danych objętych obowiązkiem przekazywania przez podmioty sprawozdające zgodnie z niniejszym rozporządzeniem bez uszczerbku dla prawa EBC do samodzielnego wykonywania tych uprawnień. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja należąca do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku III wymogów minimum w zakresie przekazywania danych, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Artykuł 12**Pierwsze sprawozdanie**

1. Pierwsze sprawozdanie dotyczy danych kwartalnych dotyczących aktywów za trzeci kwartał 2019 r. i danych rocznych dotyczących pasywów i członków za rok 2019. Dane te przekazuje się zgodnie z art. 8.
2. Fundusze emerytalno-rentowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) i d), przekazują dane roczne dotyczące aktywów zgodnie z tymi przepisami za rok 2018 do końca roku 2019.
3. W celu wyliczenia kwartalnych szacunków dotyczących pasywów funduszy emerytalno-rentowych zgodnie z art. 4 ust. 2 za rok 2019 KBC wykorzystują roczne dane dotyczące pasywów za rok 2018, dostępne w odpowiednim KBC lub we właściwym organie krajowym.

Artykuł 13**Przepisy przejściowe**

W sytuacji gdy KBC przyznaje wyłączenie zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b), odpowiedni KBC zapewnia, aby dla pierwszego sprawozdania, a najpóźniej w dniu, do którego podmioty sprawozdające mają obowiązek przesłania kwartalnych i rocznych danych za rok 2022 na podstawie art. 8, aktywa funduszy emerytalno-rentowych uwzględnianych w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowiły co najmniej 75 % wartości aktywów ogółem funduszy emerytalno-rentowych będących rezydentami w odpowiednim państwie członkowskim strefy euro.

Artykuł 14**Przepisy końcowe**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 26 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

CZĘŚĆ 1

Ogólne wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza zobowiązana jest do przekazywania z częstotliwością kwartalną następujących informacji statystycznych:
 - a) danych „papier po papierze” w odniesieniu do papierów wartościowych z kodami ISIN;
 - b) danych „papier po papierze” lub danych zagregowanych w podziale według kategorii instrumentu/terminu oraz kontrahenta w odniesieniu do papierów wartościowych nieposiadających kodów ISIN;
 - c) danych dotyczących aktywów innych niż papiery wartościowe na zasadzie „pozycja po pozycji” lub w formie zagregowanej, w podziale według kategorii instrumentu/terminu oraz kontrahenta.
2. Dane zagregowane przekazywane są w odniesieniu do stanów oraz, zgodnie z instrukcjami odpowiedniego krajowego banku centralnego (KBC), w odniesieniu do: a) zmian wyceny wynikających ze zmiany cen i kursów walut; lub b) transakcji finansowych.
3. Ponadto fundusze emerytalno-rentowe będące rezydentami w państwie członkowskim strefy euro przekazują z częstotliwością roczną dane dotyczące pasywów zgodnie z załącznikiem II.
4. Dane przekazywane odpowiedniemu KBC na zasadzie „papier po papierze” zostały określone w tabeli 2.1 – dla papierów wartościowych z kodem ISIN oraz w tabeli 2.2 – dla papierów wartościowych nieposiadających kodu ISIN. Zagregowane kwartalne wymogi sprawozdawczości statystycznej dotyczące stanów oraz dotyczące zmian wyceny wynikających ze zmiany cen i kursów walut lub transakcji finansowych określono w tabelach 1a i 1c. Zagregowane roczne wymogi sprawozdawczości statystycznej dotyczące stanów oraz dotyczące zmian wyceny wynikających ze zmiany cen i kursów walut lub transakcji finansowych określono w tabeli 1b. Podlegające przekazywaniu dane roczne o liczbie członków systemów emerytalno-rentowych określono w tabeli 3.

CZĘŚĆ 2

Rezerwy funduszy emerytalno-rentowych

1. Jeśli dane dotyczące rezerw funduszy emerytalno-rentowych na potrzeby rocznych wymogów sprawozdawczych nie mogą być bezpośrednio zidentyfikowane, podmioty sprawozdające powinny wyliczać szacunki zgodnie ze wskazówkami odpowiedniego KBC bazującymi na wspólnych najlepszych praktykach istniejących w strefie euro. Są to roczne wymogi sprawozdawczości dotyczące:
 - uprawnień emerytalno-rentowych w podziale według systemów o zdefiniowanej składce i systemów o zdefiniowanym świadczeniu,
 - korekt z tytułu zmiany wyceny (w tym korekt z tytułu zmian kursów walut) lub transakcji finansowych dla wszystkich wymaganych podziałów, zgodnie z tabelą 1b.
2. KBC wyliczają szacunki kwartalne w oparciu o dane przekazywane przez podmioty sprawozdające z częstotliwością roczną.

Tabele sprawozdawcze

Tabela 1a

AKTYWA

Dane o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny (w tym o korektach z tytułu zmian kursów walut) lub transakcjach finansowych

Dane kwartalne

		Instytucje krajowe/instytucje państw członkowskich strefy euro z wyjątkiem instytucji krajowych (ogółem)											
				Instytucje inne niż MIF – ogółem									
	Ogółem		MIF (S.121 + 122)		Sektor instytucji rządowych i samo- rządowych (S.13)	Ogółem	Fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124)	Pozostałe instytucje pośrednictwa finan- sowego (S.125), pomocnicze instytu- cje finansowe (S.126), instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.127)	Insty- tucje ubezpie- czeniowe (S.128)	Fundusze emery- talno- rentowe (S.129)	Przedsię- biorstwa niefinan- sowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomer- cyjne działa- jące na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15)	Reszta świata (ogółem)
AKTYWA (ogółem)													
1. Gotówka i depozyty (ESA 2010: F.21, F.22 i F.29)													
w tym: depozyty bieżące rozliczeniowe (ESA 2010: F.22)													
2. Dłużne papiery wartościowe (ESA 2010: F.3)													
do 1 roku włącznie													
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie													
powyżej 2 lat													
3. Kredyty i pożyczki (ESA 2010: F.4)													
do 1 roku włącznie													
powyżej 1 roku do 5 lat włącznie													
powyżej 5 lat													
4. Udziały kapitałowe (ESA 2010: F.51)													
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)													

	Ogółem	Instytucje krajowe/instytucje państw członkowskich strefy euro z wyjątkiem instytucji krajowych (ogółem)									Reszta świata (ogółem)
		MIF (S.121 + 122)	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13)	Instytucje inne niż MIF – ogółem							
				Ogółem	Pozostali rezydenci						
					Fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124)	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego (S.125), pomocnicze instytucje finansowe (S.126), instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.127)	Instytucje ubezpieczeniowe (S.128)	Fundusze emerytalno-rentowe (S.129)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15)	
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)											
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)											
5. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (ESA 2010: F.52)											
Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP (ESA 2010: F.521)											
Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych niebędących FRP (ESA 2010: F.522)											
w tym: fundusze obligacyjne											
w tym: fundusze akcyjne											
w tym: fundusze mieszane											
w tym: fundusze nieruchomości											
w tym: fundusze hedgingowe											
w tym: pozostałe fundusze											
6. Rezerwy funduszy emerytalno-rentowych (ESA 2010: F.6)											
w tym: należności funduszy emerytalno-rentowych od podmiotów nimi zarządzających (ESA 2010: F.64)											
w tym: kwoty należne z tytułu reasekuracji (F.61)											
7. Finansowe instrumenty pochodne (ESA 2010: F.7)											
8. Pozostałe kwoty do otrzymania/zapłacenia (ESA 2010: F.8)											
9. Aktywa niefinansowe											

Tabela 1b

PASywa

Dane o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny (w tym o korektach z tytułu zmian kursów walut) lub transakcjach finansowych

Dane podlegające przekazywaniu z częstotliwością roczną ⁽¹⁾

	Ogółem	Instytucje krajowe/instytucje państw członkowskich strefy euro z wyjątkiem instytucji krajowych (ogółem)										Reszta świata (ogółem)
		MIF (S.121 + 122)	Instytucje inne niż MIF – ogółem									
			Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13)	Pozostali rezydenci								
				Ogółem	Fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124)	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego (S.125), pomocnicze instytucje finansowe (S.126), instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.127)	Instytucje ubezpieczeniowe (S.128)	Fundusze emerytalno-rentowe (S.129)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) (4)		
PASYWA (ogółem)												
10. Kredyty i pożyczki otrzymane (ESA 2010: F.4)												
do 1 roku włącznie												
powyżej 1 roku do 5 lat włącznie												
powyżej 5 lat												
11. Emisja dłużnych papierów wartościowych (ESA 2010: F.3)												
12. Udziały kapitałowe (ESA 2010: F.5, F.519)												
13. Rezerwy techniczne (ESA 2010: F.6) (2)												
13.1. Uprawnienia emerytalno-rentowe (ESA 2010: F.63)												
w tym: systemy o zdefiniowanej składce												
w tym: systemy o zdefiniowanym świadczeniu (3)												
13.2. Należności funduszy emerytalno-rentowych od podmiotów nimi zarządzających (ESA 2010: F.64)												
13.3. Uprawnienia do świadczeń innych niż emerytalno-rentowe (ESA 2010: F.65)												

	Ogółem	Instytucje krajowe/instytucje państw członkowskich strefy euro z wyjątkiem instytucji krajowych (ogółem)										Reszta świata (ogółem)
		MIF (S.121 + 122)	Instytucje inne niż MIF – ogółem									
			Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13)	Pozostali rezydenci								
				Ogółem	Fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124)	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego (S.125), pomocnicze instytucje finansowe (S.126), instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.127)	Instytucje ubezpieczeniowe (S.128)	Fundusze emerytalno-rentowe (S.129)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) (4)		
14. Finansowe instrumenty pochodne (ESA 2010: F.71)												
15. Pozostałe kwoty do otrzymania/zapłać (ESA 2010: F.8)												
16. Wartość netto (ESA 2010: B.90)												

- (¹) Szacunki kwartalne podlegają przekazywaniu przez KBC.
(²) Rezerwy techniczne ogółem mogą obejmować ubezpieczenia na życie.
(³) Umowne systemy o zdefiniowanej składce oraz systemy hybrydowe należą do grupy systemów o zdefiniowanym świadczeniu.
(⁴) Uprawnienia dotyczące wyłącznie gospodarstw domowych (S.14).

Tabela 1c

STRUKTURA GEOGRAFICZNA

Dane o stanach i korektach z tytułu zmiany wyceny (w tym o korektach z tytułu zmian kursów walut) lub transakcjach finansowych

Dane dotyczące aktywów podlegają przekazywaniu z częstotliwością kwartalną a dane dotyczące pasywów – z częstotliwością roczną ⁽¹⁾

	Pozostali rezydenci strefy euro (z wyjątkiem instytucji krajowych)																
	BE	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	MT	NL	AT	PT	SI
AKTYWA (ogółem)																	
Gotówka i depozyty																	
Dłużne papiery wartościowe (ESA 2010: F.3)																	
wyemitowane przez MIF																	
do 1 roku włącznie																	
powyżej 1 roku																	

(¹) Szacunki kwartalne podlegają przekazywaniu przez KBC.

	Pozostali rezydenci strefy euro (z wyjątkiem instytucji krajowych)																		
	BE	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	MT	NL	AT	PT	SI	SK	FI
wyemitowane przez instytucje inne niż MIF																			
Sektor instytucji rządowych i samorządowych																			
do 1 roku włącznie																			
powyżej 1 roku																			
Pozostali rezydenci																			
do 1 roku włącznie																			
powyżej 1 roku																			
Udziały kapitałowe (ESA 2010: F.51)																			
wyemitowane przez MIF																			
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)																			
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)																			
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)																			
wyemitowane przez instytucje inne niż MIF																			
Sektor instytucji rządowych i samorządowych																			
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)																			
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)																			
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)																			
Pozostali rezydenci																			
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)																			

[illegible]

	Nieuczestniczące państwa członkowskie								
	BG	CZ	DK	HR	HU	PL	RO	SE	Wielka Brytania
Udziały kapitałowe (ESA 2010: F.51)									
wyemitowane przez MIF									
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)									
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)									
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)									
wyemitowane przez instytucje inne niż MIF									
Sektor instytucji rządowych i samorządowych									
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)									
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)									
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)									
Pozostali rezydenci									
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)									
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)									
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)									
Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (ESA 2010: F.52)									
PASYWA (ogółem)									
Uprawnienia emerytalno-rentowe (ESA 2010: F.63) ⁽¹⁾									

⁽¹⁾ Szacunki kwartalne podlegają przekazywaniu przez KBC.

	Główni kontrahenci spoza UE											
	Brazylia	Kanada	Chiny	Hong Kong	Indie	Japonia	Rosja	Szwajcaria	USA	Instytucje UE	Inne organizacje międzynarodowe	Centra finansowe offshore (jako grupa)
AKTYWA (ogółem)												
Gotówka i depozyty												
Dłużne papiery wartościowe (ESA 2010: F.3)												
do 1 roku włącznie												
powyżej 1 roku												
Udziały kapitałowe (ESA 2010: F.51)												
w tym: akcje notowane (ESA 2010: F.511)												
w tym: akcje nienotowane (ESA 2010: F.512)												
w tym: pozostałe udziały kapitałowe (ESA 2010: F.519)												
Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (ESA 2010: F.52)												
PASYWA (ogółem)												
Uprawnienia emerytalno-rentowe (ESA 2010: F.63) ⁽¹⁾												

⁽¹⁾ Szacunki kwartalne podlegają przekazywaniu przez KBC.

Tabela 2

Wymagane dane „papier po papierze”

Dane dotyczące pól tabeli 2.1 i tabeli 2.2 muszą być przekazywane dla każdego papieru wartościowego zaliczonego do kategorii „dłużne papiery wartościowe”, „udziały kapitałowe” i „udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych” (jak zdefiniowano w załączniku II część 1 tabela A). Tabela 2.1 dotyczy papierów wartościowych, którym przypisano kod ISIN, natomiast tabela 2.2 papierów wartościowych nieposiadających kodu ISIN.

Tabela 2.1. Papiery wartościowe w portfelu z kodem ISIN

Dane dla pól muszą być przekazywane dla każdego papieru wartościowego zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) Dane dla pola 1 muszą być przekazywane.
- 2) Jeśli odpowiedni KBC nie zbiera bezpośrednio danych dotyczących transakcji na zasadzie „papier po papierze”, muszą być przekazywane dane dla dwóch z trzech pól 2, 3 i 4 (tj. pola 2 i 3, pola 2 i 4 lub pola 3 i 4). Jeśli zbierane są dane dla pola 3, należy również zebrać dane dla pola 3b.
- 3) Jeśli odpowiedni KBC zbiera bezpośrednio informacje dotyczące transakcji na zasadzie „papier po papierze”, muszą być przekazywane również dane dla następujących pól:
 - a) pola 5 albo pól 6 i 7; oraz
 - b) pola 4 albo pól 2 i 3.
- 4) Właściwy KBC może również wymagać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych dla pól 8, 9, 10 i 11.
- 5) Odpowiedni KBC zapewnia, aby zakres przekazywanych danych obejmował 95 % papierów wartościowych z kodem ISIN, jednak KBC nie ma obowiązku rozszerzenia populacji sprawozdawczej pod względem wartości aktywów ogółem w przypadkach przyznania wyłączeń na podstawie art. 7.

Pole	Tytuł
1	Kod ISIN
2	Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna
3	Cena
3b	Zasada notowania
4	Wartość rynkowa ogółem
5	Transakcje finansowe
6	Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)
7	Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)
8	Waluta, w jakiej zarejestrowano papier wartościowy
9	Pozostałe zmiany wolumenu według wartości nominalnej
10	Pozostałe zmiany wolumenu według wartości rynkowej
11	Inwestycja portfelowa lub inwestycja bezpośrednia

Tabela 2.2. Papiery wartościowe w portfelu bez kodu ISIN

Dane dla pól muszą być wykazywane: a) dla każdego papieru wartościowego; lub b) jako dane zagregowane dla dowolnej ilości papierów wartościowych.

W przypadku wskazanym w lit. a) obowiązują poniższe zasady:

- 1) Dane dla pól 1, 12, 13, 14, 15 i 17 muszą być przekazywane.

- 2) Jeśli właściwy KBC nie zbiera bezpośrednio danych dotyczących transakcji na zasadzie „papier po papierze”, muszą być przekazywane dane dla dwóch z trzech pól 2, 3 i 4 (tj. pola 2 i 3, pola 2 i 4 lub pola 3 i 4).
- 3) Jeśli właściwy KBC zbiera bezpośrednio informacje dotyczące transakcji na zasadzie „papier po papierze”, muszą być przekazywane również dane dla następujących pól:
 - a) pola 5 albo pól 6 i 7; oraz
 - b) pola 4 albo pól 2 i 3.
- 4) Jeśli zbierane są dane dla pola 3, należy również zebrać dane dla pola 3b.
- 5) Odpowiedni KBC może również wymagać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych dla pól 3b, 8, 9, 10 i 11.

W przypadku wskazanym w lit. b) obowiązują następujące zasady:

- 1) Dane dla pól 4, 12, 13, 14 i 15 muszą być przekazywane.
- 2) Dane dla pola 5 albo pól 10 i 16 muszą być przekazywane.
- 3) Odpowiedni KBC może również wymagać od podmiotów sprawozdających przekazywania danych dla pól 8, 9 i 11.

Pole	Tytuł
1	Kod identyfikacyjny papieru wartościowego
2	Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna
3	Cena
3b	Zasada notowania
4	Wartość rynkowa ogółem
5	Transakcje finansowe
6	Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)
7	Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub wykupione (zobowiązania)
8	Waluta, w jakiej zarejestrowano papier wartościowy
9	Pozostałe zmiany wolumenu według wartości nominalnej
10	Pozostałe zmiany wolumenu według wartości rynkowej
11	Inwestycja portfelowa lub inwestycja bezpośrednia
12	Instrument: — dłużne papiery wartościowe (F.3) — udziały kapitałowe (F.51) — w tym: akcje notowane (F.511) — w tym: akcje nienotowane (F.512) — w tym: pozostałe udziały kapitałowe (F.519) — udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (F.52) — w tym: udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach rynku pieniężnego (FRP) (F.521) — w tym: udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych niebędących FRP (F.522)

Pole	Tytuł
13	Data emisji i termin zapadalności dłużnych papierów wartościowych. Alternatywnie, podział według następujących przedziałów terminowych: termin pierwotny do jednego roku włącznie, powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, powyżej dwóch lat oraz termin pozostały do zapadalności do jednego roku włącznie, powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie, powyżej dwóch lat do pięciu lat włącznie, powyżej pięciu lat.
14	Sektor lub podsektor emitenta: — bank centralny (S.121) — instytucje przyjmujące depozyty z wyjątkiem banku centralnego (S.122) — fundusze rynku pieniężnego (S.123) — fundusze inwestycyjne niebędące FRP (S.124) — pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych; pomocnicze instytucje finansowe oraz instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek (S.125 + S.126 + S.127) — instytucje ubezpieczeniowe (S.128) — fundusze emerytalno-rentowe (S.129) — przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11) — sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) — gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (S.14 + S.15) ⁽¹⁾
15	Kraj emitenta
16	Korekty z tytułu zmiany wyceny
17	Data podziału ⁽²⁾ i współczynnik podziału ⁽³⁾

⁽¹⁾ Odpowiedni KBC może zażądać od rzeczywistych podmiotów sprawozdających przekazywania danych odrębnie dla podsektorów „gospodarstw domowych” (S.14) i „instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych” (S.15).

⁽²⁾ Data podziału to data, w której doszło do ostatniego podziału akcji lub odwrócenia podziału akcji. Podział akcji polega na podziale istniejących akcji przy zmniejszeniu ceny akcji oraz zwiększeniu liczby akcji dostępnych na rynku w tej samej proporcji. Odwrócenie podziału akcji prowadzi do zwiększenia ceny akcji oraz zmniejszenia liczby akcji dostępnych na rynku w tej samej proporcji.

⁽³⁾ Współczynnik podziału oblicza się jako liczbę akcji po podziale podzieloną przez liczbę akcji sprzed podziału.

Tabela 3

Liczba członków systemów emerytalno-rentowych
Dane podlegające przekazywaniu z częstotliwością roczną – dane na koniec roku

	Ogółem			
		w tym: członkowie aktywni	w tym: członkowie z odroczonymi uprawnieniami	w tym: członkowie będący emerytami
Liczba członków				

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Definicje kategorii instrumentów

1. Niniejsza tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ani lista przedstawionych w tabeli poszczególnych instrumentów finansowych, ani ich opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do europejskiego systemu rachunków określonego na mocy rozporządzenia (UE) nr 549/2013 (zwanego dalej „ESA 2010”).
2. Dla niektórych kategorii instrumentów wymagany jest podział terminowy, tzn. podział według terminu pierwotnego, tj. terminu zapadalności w dniu emisji, który stanowi ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on zostać wykupiony, np. dłużne papiery wartościowe, lub przed upływem którego może on zostać wykupiony jedynie po zapłaceniu określonej kary, np. niektóre rodzaje depozytów.
3. Należności finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne, czy niezbywalne. Należność jest zbywalna, gdy jej własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez dostawę lub indos lub kompensatę (jak w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.

Tabela A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i pasywów funduszy emerytalno-rentowych

AKTYWA

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
1. Gotówka i depozyty	Środki w banknotach i monetach wyrażonych w euro i walutach obcych znajdujące się w obiegu, powszechnie używane do dokonywania płatności oraz depozyty złożone przez fundusz emerytalno-rentowy w monetarnych instytucjach finansowych. Depozyty te mogą obejmować depozyty bieżące, depozyty terminowe oraz depozyty z terminem wypowiedzenia, jak również należności z tytułu operacji reverse repo lub pożyczania papierów wartościowych pod zastaw gotówki (ma to zastosowanie tylko wówczas, gdy kontrahent jest instytucją przyjmującą depozyty (ESA 2010, pkt 5.130)).
1.1. Depozyty bieżące rozliczeniowe	Depozyty bieżące rozliczeniowe to depozyty, które są bezpośrednio wykorzystywane na żądanie do regulowania płatności na rzecz innych podmiotów gospodarczych za pomocą powszechnie stosowanych środków płatniczych, takich jak polecenie przelewu i polecenie zapłaty, również za pośrednictwem karty kredytowej lub debetowej, pieniądza elektronicznego, czeków lub podobnych środków, bez znaczącej zwłoki, ograniczeń lub kar. Depozyty bieżące rozliczeniowe nie obejmują depozytów, które służą wyłącznie do podejmowania gotówki lub środków, które mogą zostać wypłacone lub przeniesione za pośrednictwem innego rachunku tego samego posiadacza.
2. Dłużne papiery wartościowe	Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi, służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. Mogą one być również rozliczane na rynku i nie dają posiadaczowi praw własności w stosunku do instytucji emitującej. Kategoria ta obejmuje: — papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w określonym terminie lub terminach albo począwszy od daty wskazanej w momencie emisji,

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
	— kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie animatorów rynku (market makers) oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (bid-offer spreads). W razie niespełnienia tych kryteriów powinny one być klasyfikowane w kategorii 3 „Kredyty i pożyczki” (zob. również „kredyty i pożyczki w obrocie” w tej samej kategorii), — zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych (zob. również „zadłużenie podporządkowane w formie kredytów” w kategorii 3 „Kredyty i pożyczki”). Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich wykazywać w bilansie tymczasowego nabywcy) w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, sprzedaż taka musi być wykazana jako transakcja bezpośrednia w papierach wartościowych w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych.
3. Kredyty i pożyczki	Na potrzeby niniejszej sprawozdawczości kategoria ta obejmuje środki pożyczone przez fundusze emerytalno-rentowe kredytobiorcom lub kredyty nabyte przez fundusze emerytalno-rentowe, potwierdzone niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzone w formie dokumentów. Pozycja ta obejmuje: — inwestycje w niezbywalne papiery wartościowe: inwestycje w dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, — kredyty i pożyczki w obrocie: kredyty i pożyczki, które de facto stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „Kredyty i pożyczki”, pod warunkiem że nie istnieje żadne potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych. W przeciwnym razie klasyfikowane są one jako dłużne papiery wartościowe (kategoria 2), — zadłużenie podporządkowane w formie kredytów: instrumenty zadłużenia podporządkowanego stanowią drugorzędną należność od emitenta, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi, co nadaje im pewne właściwości udziałów kapitałowych. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się, zgodnie z właściwościami danego instrumentu, jako „kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki inwestycje funduszy emerytalno-rentowego we wszelkie formy zadłużenia podporządkowanego są wyrażone jedną liczbą, wówczas należy liczbę tę wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę papierów wartościowych, rzadziej kredytów i pożyczek, — należności z tytułu operacji reverse repo lub pożyczania papierów wartościowych pod zastaw gotówki (ma to zastosowanie tylko wówczas, gdy kontrahent jest instytucją przyjmującą depozyty (pkt 5.130 ESA 2010)): zapis przeciwny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez podmioty sprawozdające po określonej cenie przy zobowiązaniu do odsprzedaży tych samych lub podobnych papierów wartościowych po określonej cenie i w wyznaczonym terminie w przyszłości lub pożyczanie papierów wartościowych pod zastaw gotówki. Kategoria ta nie obejmuje aktywów w formie depozytów złożonych przez fundusz emerytalno-rentowy, które zaliczane są do kategorii 1.
4. Udziały kapitałowe	Aktywa finansowe, które reprezentują prawa własności w przedsiębiorstwach lub jednostkach typu przedsiębiorstwo. Tego rodzaju aktywa finansowe zazwyczaj uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub jednostek typu przedsiębiorstwo, oraz do udziału w aktywach netto w razie ich likwidacji. Kategoria ta obejmuje notowane i nienotowane akcje i pozostałe udziały kapitałowe. Kapitałowe papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu zaliczane są do kategorii 2 „Dłużne papiery wartościowe”.

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
4.1. Akcje notowane	Kapitałowe papiery wartościowe notowane na giełdzie. Taką giełdą może być uznana giełda papierów wartościowych lub każda inna forma rynku wtórnego. Akcje notowane są również określane jako „akcje kwotowane”.
4.2. Akcje nienotowane	Kapitałowe papiery wartościowe nienotowane na giełdach.
4.3. Pozostałe udziały kapitałowe	Wszystkie formy udziałów kapitałowych niezaliczone do akcji notowanych i akcji nienotowanych.
5. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	Kategoria ta obejmuje udziały lub jednostki uczestnictwa wyemitowane przez fundusze rynku pieniężnego (FRP) i fundusze inwestycyjne niebędące FRP.
5.1. Udziały/jednostki uczestnictwa w FRP	Inwestycje w udziały lub jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FRP w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33).
5.2. Udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych niebędących FRP	Inwestycje w udziały lub jednostki uczestnictwa wyemitowane przez fundusze inwestycyjne niebędące FRP w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38).
6. Rezerwy funduszy emerytalno-rentowych	Kategoria ta obejmuje: — należności funduszy emerytalno-rentowych od podmiotów nimi zarządzających zgodnie z pkt 5.186 i 17.78 ESA 2010, — należności finansowe funduszy emerytalno-rentowych od instytucji reasekuracyjnych związane z rezerwami emerytalnymi (kwoty należne z tytułu reasekuracji).
7. Finansowe instrumenty pochodne	Finansowe instrumenty pochodne to instrumenty finansowe powiązane z konkretnym instrumentem finansowym, wskaźnikiem lub towarem, poprzez które można samoistnie obracać ściśle określonym ryzykiem finansowym na rynkach finansowych. Kategoria ta obejmuje: — opcje, — warranty, — kontrakty futures, — kontrakty terminowe, — swapy, — kredytowe instrumenty pochodne. Finansowe instrumenty pochodne wykazuje się w bilansie według wartości rynkowej w ujęciu brutto. Poszczególne kontrakty o dodatniej wartości rynkowej powinny być ujmowane w bilansie po stronie aktywnej, a kontrakty o ujemnej wartości rynkowej po stronie pasywnej. Przyszłe zobowiązania brutto z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne nie powinny być wykazywane w bilansie. W zależności od metody wyceny instrumenty pochodne mogą być wykazywane w ujęciu netto. Jeżeli dostępne są tylko pozycje netto lub pozycje są wykazywane według wartości innej niż rynkowa, wówczas należy wykazywać pozycje dostępne. Kategoria ta nie obejmuje finansowych instrumentów pochodnych, które nie są, zgodnie z zasadami krajowymi, wykazywane w bilansie.

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
8. Pozostałe kwoty do otrzymania/zapłacenia	Jest to pozycja rezydualna po stronie aktywnej bilansu, definiowana jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. KBC mogą wymagać odrębnego przekazywania określonych pozycji zaliczanych do tej kategorii, takich jak: — dywidendy do otrzymania, — naliczone odsetki należne od depozytów, — naliczone odsetki należne od kredytów i pożyczek, — naliczone odsetki należne od dłużnych papierów wartościowych, — naliczony czynsz do otrzymania, — należności niezwiązane z podstawową działalnością funduszy emerytalno-rentowych.
9. Aktywa niefinansowe	Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Kategoria ta obejmuje budynki mieszkalne, inne budynki i struktury, maszyny i sprzęt, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.

PASywa

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
10. Kredyty i pożyczki otrzymane	Kwoty należne od funduszy emerytalno-rentowych na rzecz kredytodawców, z wyjątkiem tych wynikających z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Kategoria ta obejmuje: — kredyty i pożyczki: kredyty i pożyczki udzielone funduszom emerytalno-rentowym, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone dokumentami, — operacje z przyrzeczeniem odkupu pod zastaw gotówki: zapis przeciwny do gotówki otrzymanej w zamian za papiery wartościowe sprzedane przez fundusze emerytalno-rentowe po określonej cenie przy zobowiązaniu do odkupu tych samych lub podobnych papierów wartościowych po określonej cenie i w wyznaczonym terminie w przyszłości. Kwoty otrzymane przez fundusze emerytalno-rentowe w zamian za papiery wartościowe przeniesione na stronę trzecią (tymczasowego nabywcę) wykazywane są w tej kategorii, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że fundusze emerytalno-rentowe ponoszą wszelkie ryzyka i zachowują wszelkie korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji, — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w zamian za pożyczone papiery wartościowe: kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe tymczasowo przeniesione na stronę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych pod zastaw gotówki, — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w operacjach tymczasowego przeniesienia złota za zabezpieczeniem.
11. Emisja dłużnych papierów wartościowych	Papiery wartościowe, niebędące udziałami kapitałowymi, wyemitowane przez fundusze emerytalno-rentowe, zwykle zbywalne i będące przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub rozliczane na rynku, które nie dają posiadaczowi praw własności w stosunku do instytucji emitującej.
12. Udziały kapitałowe	Zob. kategoria 4.
13. Rezerwy techniczne	Kwota kapitału utrzymywana przez fundusze emerytalno-rentowe na zaspokojenie przyszłych świadczeń emerytalno-rentowych uprawnionych.
13.1. w tym: uprawnienia emerytalno-rentowe	Kwota kapitału utrzymywana przez fundusze emerytalno-rentowe na zaspokojenie przyszłych świadczeń emerytalno-rentowych.

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
Uprawnienia emerytalno-rentowe, w tym: systemy o zdefiniowanej składce	Kwota kapitału utrzymywana przez fundusze emerytalno-rentowe na zaspokojenie przyszłych świadczeń emerytalno-rentowych uczestników systemów emerytalno-rentowych o zdefiniowanej składce. W systemie o zdefiniowanej składce wypłacane świadczenia są zależne od wyników aktywów nabytych w ramach systemu emerytalno-rentowego. Zobowiązania systemu o zdefiniowanej składce są równe bieżącej wartości rynkowej aktywów funduszy.
Uprawnienia emerytalno-rentowe, w tym: systemy o zdefiniowanym świadczeniu	Kwota kapitału utrzymywana przez fundusze emerytalno-rentowe na zaspokojenie przyszłych świadczeń emerytalno-rentowych uczestników systemów emerytalno-rentowych o zdefiniowanym świadczeniu. W systemie emerytalno-rentowym o zdefiniowanym świadczeniu poziom świadczeń emerytalno-rentowych przyrzeczonych uczestniczącym w nich pracownikom jest ustalany metodą uzgodnioną z wyprzedzeniem. Zobowiązania systemu o zdefiniowanym świadczeniu są równe wartości bieżącej przyrzeczonych świadczeń. Umowne systemy o zdefiniowanej składce oraz systemy hybrydowe należą do grupy systemów o zdefiniowanym świadczeniu (pkt 17.59 ESA 2010). Umowny system o zdefiniowanej składce jest podobny do systemu o zdefiniowanej składce, ale występuje w nim gwarantowana minimalna kwota należna. Systemy hybrydowe to systemy, w których łączą się oba elementy: zdefiniowane świadczenie i zdefiniowana składka. System jest klasyfikowany jako „hybrydowy”, jeżeli występują w nim równocześnie elementy zdefiniowanego świadczenia i zdefiniowanej składki lub jeżeli system jest umownym systemem o zdefiniowanej składce i równocześnie zawiera elementy zdefiniowanego świadczenia lub zdefiniowanej składki.
13.2. Należności funduszy emerytalno-rentowych od podmiotów nimi zarządzających	Zob. kategoria 6.
13.3. Uprawnienia do świadczeń innych niż emerytalno-rentowe	Jest to nadwyżka składek netto nad świadczeniami, która oznacza zwiększenie zobowiązań systemu ubezpieczeń wobec beneficjentów (zdefiniowana w pkt 5.187 ESA 2010).
14. Finansowe instrumenty pochodne	Zob. kategoria 7.
15. Pozostałe kwoty do otrzymania/zapłacenia	Jest to pozycja rezydualna po pasywnej stronie bilansu, definiowana jako „pasywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. KBC mogą wymagać odrębnego przekazywania określonych pozycji zaliczanych do tej kategorii, takich jak: — kwoty do zapłacenia niezwiązane z podstawową działalnością funduszy emerytalno-rentowych, np. kwoty należne dostawcom, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenie społeczne itp., — rezerwy na zobowiązania wobec stron trzecich, np. emerytury, dywidendy itp., — pozycje netto z tytułu pożyczania papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego, — kwoty netto do zapłacenia z tytułu przyszłych rozliczeń transakcji na papierach wartościowych, — naliczone odsetki do zapłacenia z tytułu kredytów i pożyczek.
16. Wartość netto	Pozycja bilansująca bilansu nazywana jest wartością netto (B.90) (pkt 7.02 ESA 2010). Stany aktywów i zobowiązań zarejestrowane w bilansie wycenia się według odpowiednich cen, którymi zwykle są ceny rynkowe dominujące w momencie, do którego odnosi się bilans. Jednakże w systemie emerytalno-rentowym o zdefiniowanym świadczeniu poziom świadczeń emerytalno-rentowych przyrzeczonych uczestniczącym w nich pracownikom jest ustalany metodą uzgodnioną z wyprzedzeniem. Zobowiązania systemu o zdefiniowanym świadczeniu są równe wartości bieżącej przyrzeczonych świadczeń, zatem w programie emerytalno-rentowym o zdefiniowanym świadczeniu wartość netto może być inna zero.

Kategoria instrumentu	Opis najważniejszych cech
	W systemie o zdefiniowanej składce wypłacane świadczenia są zależne od wyników aktywów nabytych w ramach systemu emerytalno-rentowego. Zobowiązania systemu o zdefiniowanej składce są równe bieżącej wartości rynkowej aktywów funduszy. Wartość netto funduszu jest zawsze równa zero.

CZĘŚĆ 2

Definicje atrybutów sprawozdawczości „papier po papierze”

Tabela B

Definicje atrybutów sprawozdawczości „papier po papierze”

Pole	Opis
Kod identyfikacyjny papieru wartościowego	Kod jednoznacznie identyfikujący papier wartościowy, podany w instrukcji KBC (np. numer identyfikacyjny nadany przez KBC, CUSIP, SEDOL). Należy utrzymywać spójność tego kodu na przestrzeni czasu.
Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna	Liczba jednostek papieru wartościowego lub zagregowana wartość nominalna (bez naliczonych odsetek), jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach.
Cena	Rynkowa cena jednostkowa papieru wartościowego lub procent zagregowanej wartości nominalnej, jeżeli obrót jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek.
Zasada notowania	Określa, czy papier wartościowy notowany jest w procentach czy w jednostkach.
Wartość ogółem	Całkowita wartość rynkowa papieru wartościowego. Jeżeli papier wartościowy jest przedmiotem obrotu w jednostkach, wartość ta jest równa iloczynowi liczby papierów wartościowych i ceny jednostkowej. Jeżeli papier wartościowy jest przedmiotem obrotu w kwotach, a nie w jednostkach, wartość ta jest równa iloczynowi zagregowanej wartości nominalnej i ceny wyrażonej jako procent wartości nominalnej. Co do zasady KBC powinny wymagać wykazywania w tej pozycji lub odrębnie wartości naliczonych odsetek. KBC mogą jednak zdecydować o wymaganiu danych z wyłączeniem naliczonych odsetek.
Transakcje finansowe	Suma transakcji kupna pomniejszona o transakcje sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisje pomniejszone o wykupy (papiery wartościowe po stronie pasywów) papieru wartościowego według wartości transakcyjnej w euro.
Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (pasywa)	Suma transakcji kupna (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji (papiery wartościowe po stronie pasywów) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej.
Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub wykupione (pasywa)	Suma transakcji sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub transakcji wykupu (papiery wartościowe po stronie pasywów) papieru wartościowego ujmowana według wartości transakcyjnej.
Waluta, w jakiej zarejestrowano papier wartościowy	Kod ISO lub ekwiwalentny kod waluty użytej do wyrażenia ceny lub wartości papieru wartościowego.
Pozostałe zmiany wolumenu według wartości nominalnej	Pozostałe zmiany wolumenu papieru wartościowego w portfelu według wartości nominalnej, w walucie/jednostce nominalnej lub w euro.
Pozostałe zmiany wolumenu według wartości rynkowej	Pozostałe zmiany wolumenu papieru wartościowego w portfelu według wartości rynkowej w euro.

Pole	Opis
Inwestycja portfelowa lub inwestycja bezpośrednia	Funkcja inwestycji zgodnie z jej klasyfikacją statystyki bilansu płatniczego ⁽¹⁾ .
Kraj emitenta	Siedziba emitenta. W przypadku udziałów/jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych kraj emitenta odnosi się do miejsca, w którym fundusz inwestycyjny jest rezydentem, a nie do siedziby zarządzającego funduszem.

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2011/23 z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w zakresie statystyki zagranicznej (Dz.U. L 65 z 3.3.2012, s. 1).

CZĘŚĆ 3

Określenie liczby członków systemów emerytalno-rentowych

Tabela C

Określenie liczby członków systemów emerytalno-rentowych

Kategoria	Opis
1. Liczba członków systemów emerytalno-rentowych (ogółem)	Całkowita liczba członków systemów emerytalno-rentowych. Suma ta równa się sumie członków aktywnych, członków z odroczoneymi uprawnieniami i członków będących emerytami. Zob. kategorie 2, 3 i 4.
2. w tym: członkowie aktywni	Liczba aktywnych członków systemu emerytalno-rentowego. Aktywnym członkiem jest członek systemu emerytalno-rentowego opłacający składki (lub w imieniu którego składki są opłacane) i który gromadzi aktywa lub zgromadził aktywa w przeszłości i nie jest jeszcze emerytem.
3. w tym: członkowie z odroczoneymi uprawnieniami	Liczba członków systemu emerytalno-rentowego z odroczoneymi uprawnieniami. Członkiem z odroczoneymi uprawnieniami jest członek systemu emerytalno-rentowego, który zaprzestał opłacania składek na rzecz systemu oraz gromadzenia praw do świadczeń, ale nie zaczął jeszcze otrzymywać świadczeń emerytalnych z tego systemu.
4. w tym: członkowie będący emerytami	Liczba członków systemu emerytalno-rentowego będących emerytami Członkiem będącym emerytem jest członek systemu emerytalno-rentowego, który zaprzestał opłacania składek na rzecz systemu oraz gromadzenia praw do świadczeń oraz zaczął otrzymywać świadczenia emerytalne z tego systemu.

CZĘŚĆ 4

Definicje sektorów

Standard klasyfikacji sektorowej określa ESA 2010. Tabela D zawiera szczegółowy opis tych sektorów, które KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Kontrahentów będących rezydentami w państwach członkowskich strefy euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami EBC dotyczącymi statystycznej klasyfikacji kontrahentów zawartymi w instrukcji pt. „Monetary financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers”.

Tabela D

Definicje sektorów

Sektor	Opis
1. Monetarne instytucje finansowe	Monetarne instytucje finansowe w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor ten obejmuje KBC (S.121), instytucje kredytowe w rozumieniu prawa Unii, FRP, pozostałe instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF oraz udzielaniu kredytów i pożyczek lub inwestowaniu w papiery wartościowe we własnym imieniu, przynajmniej w znaczeniu ekonomicznym, oraz instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego (S.122).
2. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego (pkt 2.111–2.113 ESA 2010).
3. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno-rentowych (S.125) obejmują wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty (lub bliskie substytuty depozytów), udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych. Podsektor ten obejmuje podmioty sekurytyzacyjne w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1075/2013 (EBC/2013/40) (pkt 2.86–2.94 ESA 2010). Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym ale które same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Podsektor ten obejmuje również centrale, których wszystkie lub większość jednostek zależnych są przedsiębiorstwami finansowymi (pkt 2.95–2.97 ESA 2010). Podsektor instytucji finansowych typu captive i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych przedsiębiorstw i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów i zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Podsektor ten obejmuje spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały, tzn. jednostki te nie administrują innymi jednostkami ani nimi nie zarządzają (pkt 2.98 i 2.99 ESA 2010).
4. Fundusze inwestycyjne niebędące FRP	Fundusze inwestycyjne w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1073/2013 (EBC/2013/38). Podsektor ten składa się z wszystkich systemów zbiorowego inwestowania, z wyjątkiem FRP, które inwestują w aktywa finansowe lub niefinansowe, pod warunkiem że celem jest inwestowanie kapitału zebranego od ludności (S.124).
5. Instytucje ubezpieczeniowe	Instytucje ubezpieczeniowe (S.128) w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1374/2014 (EBC/2014/50).
6. Fundusze emerytalno-rentowe	Fundusze emerytalno-rentowe w rozumieniu art. 1 niniejszego rozporządzenia (S.129).
6.1. Podmioty zarządzające funduszami emerytalno-rentowymi	Podmioty zarządzające funduszami emerytalno-rentowymi w rozumieniu art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Sektor	Opis
7. Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające osobowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (pkt 2.45–2.50 ESA 2010).
8. Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenti rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Sektor gospodarstw domowych obejmuje przedsiębiorców indywidualnych, którzy nie posiadają odrębnego statusu prawnego, innych niż utworzeni jako jednostki typu przedsiębiorstwo, będących producentami rynkowymi (pkt 2.118–2.128 ESA 2010). Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (INGD) (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (pkt 2.129 i 2.130 ESA 2010).

CZĘŚĆ 5

Opis transakcji finansowych i korekt z tytułu zmiany wyceny

1. Termin „transakcje finansowe” oznacza transakcje wynikające z utworzenia, likwidacji lub zmiany własności aktywów finansowych lub zobowiązań. Transakcje te wyliczane są jako różnica pomiędzy stanami na koniec okresów sprawozdawczych pomniejszona o zmiany wynikające z działania „korekt z tytułu zmiany wyceny” (będących konsekwencją zmian cen i kursów walut) oraz „reklasyfikacji i innych korekt”. Na potrzeby sporządzania danych dotyczących transakcji EBC wymaga przekazywania informacji statystycznych na potrzeby sporządzania danych dotyczących transakcji finansowych w formie korekt obejmujących „reklasyfikacje i inne korekty” oraz „zmiany wyceny wynikające ze zmiany cen i kursów walut”.
2. Termin „korekty z tytułu zmiany wyceny” oznacza zmiany wyceny aktywów i pasywów wynikające ze zmian ceny aktywów i pasywów lub wpływu kursów walut na wyrażoną w euro wartość aktywów i pasywów denominowanych w walucie obcej. Korekta z tytułu zmiany cen aktywów/pasywów odnosi się do zmiany wyceny aktywów/pasywów powstającej w wyniku zmiany ceny, po jakiej aktywa/pasywa są wykazywane lub po jakiej są oferowane na rynku. Zmiany wyceny wynikające ze zmiany cen uwzględniają zmiany zachodzące w czasie w wartości stanów na koniec okresu, wynikające ze zmian wartości podstawowej, według której takie stany są wykazywane, tzn. zyski/straty z tytułu posiadanych aktywów. Zmiany kursów walut w stosunku do euro zachodzące pomiędzy końcami okresów sprawozdawczych powodują zmiany wartości aktywów/pasywów w walutach obcych po ich przeliczeniu na euro. Z uwagi na to, że zmiany te stanowią zyski/straty z tytułu posiadanych aktywów i nie są wynikiem transakcji finansowych, wpływ takich zmian należy usunąć z danych dotyczących transakcji. Co do zasady korekty z tytułu zmiany wyceny mogą również obejmować zmiany wyceny wynikające z transakcji aktywami/pasywami, tj. zrealizowane zyski/straty, jednak w tym względzie istnieją różne praktyki krajowe.
3. „Odpisy z tytułu całkowitej/częściowej utraty wartości” oznaczają pomniejszenie wartości kredytów i pożyczek wykazanych w bilansie w przypadku, gdy kredyt lub pożyczka zostają uznane za stracone (odpis z tytułu całkowitej utraty wartości) lub gdy uznaje się, że kredyt lub pożyczka nie zostaną w pełni odzyskane (odpis z tytułu częściowej utraty wartości). Kategoria ta uwzględnia również całkowitą lub częściową utratę wartości wykazywaną w momencie sprzedaży lub przeniesienia kredytu lub pożyczki na osobę trzecią, jeżeli taka utrata wartości jest możliwa do zidentyfikowania.

ZAŁĄCZNIK III

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające są zobowiązane do przestrzegania poniższych wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania podlegają przekazywaniu w terminach wyznaczonych przez odpowiedni KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez odpowiedni KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje odpowiedniemu KBC dane jednej lub kilku osób do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do odpowiedniego KBC;
- e) w odniesieniu do przekazywania danych na zasadzie „papier po papierze”, jeśli takie są wymagania odpowiedniego KBC, podmioty sprawozdające przekazują dodatkowe informacje (np. nazwę emitenta, datę emisji) niezbędne do identyfikacji papierów wartościowych, których kody identyfikacyjne są albo błędne, albo nie są powszechnie dostępne.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazywane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione (np. składowe muszą się sumować do kwot ogółem);
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacje na temat zmiany sytuacji wynikającej z przekazanych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych ani strukturalnych; istniejące luki podlegają potwierdzeniu, wyjaśnieniu właściwemu KBC oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, możliwie szybkiemu uzupełnieniu;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i liczbę miejsc dziesiętnych określone przez odpowiedni KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji podmioty sprawozdające regularnie monitorują i mierzą różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt.

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie trybu wprowadzania korekt określonych przez EBC i odpowiedni KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/232

z dnia 15 lutego 2018 r.

w sprawie przedłużenia działania podjętego przez Belgię dotyczącego udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych VectoMax G i Aqua-K-Othrine zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 759)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 55 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 3 maja 2017 r. Belgia przyjęła decyzję zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 o zezwoleniu na udostępnianie na rynku i stosowanie w Regionie Flamandzkim do dnia 31 października 2017 r. produktów biobójczych VectoMax G i Aqua-K-Othrine do zwalczania larw i osobników dorosłych inwazyjnych komarów egzotycznych (rodzaju *Aedes*) (zwanym dalej „komarami”) oraz wszelkich nowych populacji, których występowanie stwierdzono w Regionie Flamandzkim w ramach projektu monitorowania komarów egzotycznych w Belgii, znanego pod nazwą „MEMO” („działanie”). Zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia Belgia bezzwłocznie poinformowała Komisję i pozostałe państwa członkowskie o działaniu oraz o jego uzasadnieniu.
- (2) VectoMax G zawiera *Bacillus thuringiensis* subsp. *israelensis* serotype H14, szczep AM65-52 i *Bacillus sphaericus* subsp. 2362, szczep ABTS-1743 (zwane dalej, odpowiednio, „*Bacillus thuringiensis israelensis*” i *Bacillus sphaericus*) jako substancje czynne, a Aqua-K-Othrine zawiera deltametrynę jako substancję czynną – wszystkie stosowane są w grupie produktowej 18 określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Według informacji przekazanych przez Belgię działanie było niezbędne do ochrony zdrowia publicznego, ponieważ wspomniane komary, których obecność stwierdzono w Belgii w dwóch lokalizacjach w prowincji Flandrii Wschodniej, mogą być wektorem chorób, takich jak denga i gorączka chikungunya, a zatem należy jak najszybciej i najskuteczniej zapobiec ich ewentualnemu rozprzestrzenianiu.
- (3) W dniu 27 września 2017 r. Komisja otrzymała uzasadniony wniosek Belgii o przedłużenie działania zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Uzasadniony wniosek złożono z uwagi na obawy spowodowane zagrożeniem dla zdrowia publicznego stwarzanym przez komary. Ponieważ kampania zwalczania wykrytych w Belgii populacji komarów jeszcze się nie zakończyła, a projekt monitorowania MEMO jest nadal w toku, wyżej wspomniane produkty będą potrzebne do celów zwalczania znanych oraz wszelkich nowych populacji komarów, które mogą zostać wykryte w Regionie Flamandzkim, ze względu na brak odpowiednich produktów alternatywnych w Belgii.
- (4) Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób przyznaje, że nastąpiła globalna ekspansja inwazyjnych komarów, w tym z rodzaju *Aedes*, na ogromną skalę, do czego przyczyniła się w szczególności działalność człowieka. Komary mogą stać się poważnym zagrożeniem dla zdrowia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

- (5) Ponieważ brak odpowiedniego zwalczania komarów, których rozprzestrzenianiu się nie można zapobiegać innymi środkami, mogłoby powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego, należy zezwolić Belgii na przedłużenie działania, jednak na okres nie dłuższy niż 550 dni i pod pewnymi warunkami.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Belgia może przedłużyć na okres nie dłuższy niż 550 dni działanie polegające na udostępnianiu na rynku i stosowaniu produktów biobójczych VectoMax G i Aqua-K-Othrine w ramach grupy produktowej 18 określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w celu zwalczania komarów, pod warunkiem że produkty te są stosowane wyłącznie przez certyfikowane podmioty pod nadzorem właściwego organu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/233**z dnia 15 lutego 2018 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 818)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylając dyrektywę 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 96/23/WE określono środki monitorowania substancji i grup pozostałości wymienionych w wykazie w załączniku I do tej dyrektywy. W art. 29 tej dyrektywy ustanawia się wymóg, by państwa trzecie, z których państwom członkowskim wolno przywozić zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego objęte dyrektywą, przedkładały plan monitorowania pozostałości zawierający wymagane gwarancje („plan”). Plan powinien mieć zastosowanie przynajmniej do grup pozostałości oraz substancji wymienionych we wspomnianym załączniku I.
- (2) Decyzją Komisji 2011/163/UE ⁽²⁾ zatwierdzono plany przedłożone przez niektóre państwa trzecie w odniesieniu do określonych zwierząt i produktów zwierzęcych wymienionych w wykazie w załączniku do tej decyzji („wykaz”).
- (3) Chociaż Andora nie przedłożyła planu monitorowania pozostałości w odniesieniu do świń produkowanych w kraju, to przedstawiła gwarancje w odniesieniu do surowca wieprzowego pochodzącego z państw członkowskich lub z państw trzecich zatwierdzonych do wywozu tego surowca do Unii Europejskiej. Wpis dotyczący Andory w odniesieniu do świń z odpowiednim przypisem należy zatem dodać do wykazu.
- (4) Burkina Faso przedłożyła Komisji plan dotyczący miodu. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. Wpis dotyczący Burkina Faso w odniesieniu do miodu należy zatem dodać do wykazu.
- (5) Benin przedłożył Komisji plan dotyczący miodu. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. Wpis dotyczący Beninu w odniesieniu do miodu należy zatem dodać do wykazu.
- (6) Chociaż Mauritius nie przedłożył planu monitorowania pozostałości w odniesieniu do miodu wyprodukowanego w kraju, to przedstawił gwarancje w odniesieniu do surowca miodu pochodzącego z państw członkowskich lub z państw trzecich zatwierdzonych do wywozu tego surowca do Unii Europejskiej. Wpis dotyczący Mauritiusa w odniesieniu do miodu z odpowiednim przypisem należy zatem dodać do wykazu.
- (7) San Marino przedłożyło Komisji plan dotyczący mleka. Plan ten zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. Wpis dotyczący San Marino w odniesieniu do mleka należy zatem dodać do wykazu.
- (8) Republika Południowej Afryki jest obecnie wymieniona w wykazie w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Ostatni audyt przeprowadzony przez Komisję w Republice Południowej Afryki potwierdził jednak niedociągnięcia w zdolności władz Republiki Południowej Afryki do przeprowadzania wiarygodnych kontroli w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Wpis dotyczący Republiki Południowej Afryki w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych należy zatem usunąć z wykazu. Republika Południowej Afryki została o tym powiadomiona.
- (9) Zimbabwe jest obecnie wymienione w wykazie w odniesieniu do akwakultury i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Zimbabwe nie przedstawiło jednak planu wymaganego na podstawie art. 29 dyrektywy 96/23/WE i oświadczyło, że badania pozostałości nie są obecnie prowadzone i oczekuje się, że nie będą one realizowane, oraz że wywóz akwakultury do UE nie może już się odbywać. Wpisy dotyczące Zimbabwe w odniesieniu do akwakultury i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych należy zatem usunąć z wykazu. Zimbabwe zostało o tym powiadomione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/163/UE z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 40).

- (10) Aby uniknąć zakłóceń w handlu, należy ustanowić okresy przejściowe obejmujące odpowiednie przesyłki pochodzące z Republiki Południowej Afryki i Zimbabwe, które zostały wysłane do Unii przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/163/UE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2011/163/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W okresie przejściowym do dnia 15 kwietnia 2018 r. państwa członkowskie akceptują przesyłki zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych z Republiki Południowej Afryki i Zimbabwe, pod warunkiem że importer może wykazać, iż takie przesyłki otrzymały świadectwa i zostały wysłane do Unii przed dniem 1 marca 2018 r. zgodnie z decyzją 2011/163/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Konie	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
AD	Andora	X	X	X ⁽³⁾	X								X
AE	Zjednoczone Emiraty Arabskie						X ⁽³⁾	X ⁽¹⁾					
AL	Albania		X				X		X				
AM	Armenia						X						X
AR	Argentyna	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bośnia i Hercegowina					X	X	X	X				X
BD	Bangladesz						X						
BF	Burkina Faso												X
BJ	Benin												X
BN	Brunei						X						
BR	Brazylia	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Białoruś				X ⁽²⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Szwajcaria	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Konie	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
CL	Chile	X	X	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Chiny					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X	X					
CR	Kostaryka						X						
CU	Kuba						X						X
DO	Republika Dominikańska												X
EC	Ekwador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklandy	X	X				X						
FO	Wyspy Owcze						X						
GE	Gruzja												X
GH	Ghana												X
GL	Grenlandia		X								X	X	
GT	Gwatemala						X						X
HN	Honduras						X						
ID	Indonezja						X						
IL	Izrael (?)					X	X	X	X			X	X
IN	Indie						X		X				X
IR	Iran						X						

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Konie	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
JM	Jamajka												X
JP	Japonia	X					X						
KE	Kenia						X						
KG	Kirgistan												X
KR	Korea Południowa					X	X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Maroko					X	X						
MD	Mołdawia					X	X		X				X
ME	Czarnogóra	X	X	X		X	X	X	X				X
MG	Madagaskar						X						X
MK	była jugosłowiańska republika Macedonii (*)	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MM	Mjanma/Birma						X						
MU	Mauritius						X						X ⁽³⁾
MX	Meksyk						X		X				X
MY	Malezja					X ⁽³⁾	X						
MZ	Mozambik						X						
NA	Namibia	X	X										
NC	Nowa Kaledonia	X ⁽³⁾					X				X	X	X

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Konie	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
NI	Nikaragua						X						X
NZ	Nowa Zelandia	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru						X						
PH	Filipiny						X						
PM	Saint-Pierre i Miquelon					X							
PN	Wyspy Pitcairn												X
PY	Paragwaj	X											
RS	Serbia ⁽⁵⁾	X	X	X	X ⁽²⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Rosja	X	X	X		X		X	X			X ⁽⁶⁾	X
RW	Rwanda												X
SA	Arabia Saudyjska						X						
SG	Singapur	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽⁸⁾	X ⁽³⁾	X	X ⁽³⁾			X ⁽⁸⁾	X ⁽⁸⁾	
SM	San Marino	X		X ⁽³⁾				X					X
SR	Surinam						X						
SV	Salwador												X
SZ	Suazi	X											
TH	Tajlandia					X	X						X
TN	Tunezja					X	X				X		
TR	Turcja					X	X	X	X				X

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Konie	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
TW	Tajwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina	X		X		X	X	X	X	X			X
UG	Uganda						X						X
US	Stany Zjednoczone	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Urugwaj	X	X		X		X	X			X		X
VE	Wenezuela						X						
VN	Wietnam						X						X
ZA	Republika Południowej Afryki										X		
ZM	Zambia												X

(¹) Wyłącznie mleko wielbłądzie.

(²) Wywóz do Unii żywych koniowatych na ubój (wyłącznie zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność).

(³) Państwa trzecie stosujące wyłącznie surowiec z państwa członkowskiego lub z innego państwa trzeciego zatwierdzonego w odniesieniu do przywozu takiego surowca do Unii, zgodnie z art. 2.

(⁴) Była jugosłowiańska republika Macedonii; ostateczna nazwa tego państwa zostanie ustalona w wyniku negocjacji prowadzonych obecnie w ONZ.

(⁵) Z wyjątkiem Kosowa (użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa).

(⁶) Dotyczy wyłącznie reniferów z regionów murmańskiego i jamalsko-nienieckiego.

(⁷) Rozumiany dalej jako Państwo Izrael, z wyłączeniem terytoriów znajdujących się pod administracją izraelską od czerwca 1967 r., tj. wzgórz Golan, Strefy Gazy, Wschodniej Jerozolimy i pozostałego obszaru Zachodniego Brzegu.

(⁸) Dotyczy wyłącznie towarów ze świeżego mięsa pochodzących z Nowej Zelandii, przeznaczonych do Unii oraz rozładowywanych i przeładowywanych w Singapurze oraz objętych tranzytem przez to państwo z przechowywaniem lub bez.”

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2018/234

z dnia 14 lutego 2018 r.

w sprawie uwydatnienia europejskiego charakteru i usprawnienia procesu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 10 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim.
- (2) Art. 10 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii oraz że decyzje są podejmowane w sposób jak najbardziej otwarty i zbliżony do obywatela.
- (3) Art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że przy przedstawianiu kandydata na przewodniczącego Komisji Europejskiej Rada Europejska musi uwzględnić wynik wyborów do Parlamentu Europejskiego.
- (4) Aby jeszcze bardziej uwydatnić europejski charakter wyborów do Parlamentu Europejskiego i usprawnić ich przeprowadzenie, należy z odpowiednim wyprzedzeniem przed wyborami 2019 r. zaktualizować i uzupełnić niektóre elementy zalecenia Komisji 2013/142/UE ⁽¹⁾.
- (5) Wzmocnienie legitymacji demokratycznej UE oraz zapewnienie uczestnictwa obywateli w życiu politycznym na poziomie europejskim ma zasadnicze znaczenie. Obywatele byłoby bardziej skłonni do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, gdyby mieli większą świadomość wpływu polityk UE na ich życie codzienne i gdyby wierzyli, że oddany przez nich głos zaważy na kluczowych decyzjach Unii, takich jak wybór przewodniczących unijnych instytucji czy określanie priorytetów dotyczących przyszłości Unii.
- (6) Również konieczność zwiększenia rozliczalności i przejrzystości niesie za sobą skutki dla Komisji. Komisja dokonała przeglądu kodeksu postępowania członków Komisji ⁽²⁾. Nowy kodeks umożliwia członkom Komisji kandydowanie w wyborach do Parlamentu Europejskiego bez konieczności występowania o urlop. W celu uwzględnienia tej zmiany znowelizowano odpowiednie postanowienia Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską ⁽³⁾.
- (7) Decyzje polityczne podejmowane na szczeblu europejskim mają bezpośredni wpływ na życie codzienne obywateli i są odczuwalne na poziomie lokalnym. Obywatele muszą być świadomi, jakie kwestie rozstrzygane są na poziomie europejskim, aby podjąć decyzję w wyborach do Parlamentu Europejskiego. Podejmowanie dyskusji z obywatelami w kwestiach dotyczących Europy zachęca ich do uczestnictwa w demokratycznym kształtowaniu unijnej polityki. Od stycznia 2015 r. obecna Komisja przeprowadziła 478 dialogów obywatelskich we wszystkich państwach członkowskich, również we współpracy z partnerami instytucjonalnymi, takimi jak Parlament Europejski, parlamenty narodowe, Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny. W okresie od lutego 2018 r. do dnia 9 maja 2019 r. Komisja zorganizuje lub wesprze organizację około 500 dodatkowych dialogów we współpracy z państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i lokalnymi oraz Parlamentem Europejskim i innymi instytucjami europejskimi.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2013/142/UE z dnia 12 marca 2013 r. dotyczące usprawnienia demokratycznego i skutecznego przeprowadzania wyborów do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 79 z 21.3.2013, s. 29).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie kodeksu postępowania dla członków Komisji Europejskiej (C(2018) 700 final).

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2018 r. w sprawie nowelizacji Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską (2017/2233(ACI)).

- (8) Kilka państw członkowskich zgłosiło gotowość do rozpoczęcia szeroko zakrojonych dyskusji na temat przyszłości Europy; w wielu państwach członkowskich odbywają się już tego typu dialogi krajowe. Podejmując dyskusje z obywatelami w całej Europie i organizując działania informacyjne, zgodnie ze swoimi odpowiednimi strukturami i przyjętymi praktykami politycznymi, państwa członkowskie mogłyby uświadomić obywatelom, że ich głos jest ważny dla określenia najlepszej wizji przyszłości projektu europejskiego. Tego typu wydarzenia powinny mieć miejsce pomiędzy spotkaniem przywódców, w dniu 23 lutego 2018 r., a szczytem w Sybiniu w dniu 9 maja 2019 r. – oczekuje się, że podczas tego szczytu, tuż przed rozpoczęciem wyborów do Parlamentu Europejskiego, szefowie państw lub rządów wyciągną wnioski co do kolejnych działań na rzecz Unii.
- (9) Europejskie partie polityczne odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu świadomości politycznej Europejczyków, zachęcaniu do udziału w wyborach oraz wyrażaniu woli obywateli Unii. Ich rola mogłaby być większa, gdyby w kolejnych miesiącach europejskie partie polityczne dotarły do powiązanych z nimi partii na poziomie krajowym oraz do społeczeństwa obywatelskiego i zwróciły ich uwagę na decyzje dotyczące przyszłości Europy oraz interesy obywateli, których reprezentują.
- (10) System głównych kandydatów („Spitzenkandidaten”) na stanowisko przewodniczącego Komisji został po raz pierwszy wdrożony w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.
- (11) Proces ten przyczynił się do usprawnienia Unii i wzmocnienia jej legitymacji demokratycznej, opierającej się na dwóch filarach – bezpośredniej reprezentacji obywateli w Parlamencie Europejskim oraz ich pośredniej reprezentacji przez rządy państw członkowskich w Radzie Europejskiej i w Radzie. Odegrał on również rolę we wzmocnieniu rozliczalności Komisji, zgodnie z art. 17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej. Proces ten należy kontynuować i ulepszyć w perspektywie wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.
- (12) Europejskie i krajowe partie polityczne powinny na długo przed rozpoczęciem kampanii wyborczej, a najlepiej do końca 2018 r., zgłosić swojego kandydata na przewodniczącego Komisji, a na początku 2019 r. ogłosić jego program. Dzięki temu bardziej przejrzysty stanie się związek między indywidualnym głosem obywatela Unii na konkretną partię polityczną w wyborach do Parlamentu Europejskiego, kandydatem na przewodniczącego Komisji wspieranym przez tę partię oraz jego wizją przyszłości Europy.
- (13) Wybierając swoich głównych kandydatów w otwarty, włączający i przejrzysty sposób, np. w drodze „praw wyborów”, europejskie partie polityczne i ich partie członkowskie w poszczególnych krajach będą umacniać ten proces. Dzięki temu wzbudzone zostanie większe zainteresowanie i dokona się większa mobilizacja wyborców.
- (14) W art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 12 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej przyznaje się europejskim partiom politycznym kluczową rolę. Statut i finansowanie europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych uregulowane są na poziomie europejskim. Mając na uwadze przejrzystość, kontrolę i demokratyczną rozliczalność europejskich partii politycznych, Komisja zaproponowała zmianę odpowiednich zasad przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.⁽¹⁾ Zwłaszcza dostęp do funduszy z budżetu ogólnego Unii Europejskiej powinien być uwarunkowany opublikowaniem przez powiązane partie programu i logo danej europejskiej partii politycznej. Obywatele powinni z wyprzedzeniem dysponować jasnymi i ważnymi informacjami, tak aby rozumieć wpływ swoich głosów na daną partię na poziomie europejskim. Wydarzenia partyjne, takie jak kongresy, oraz kampanie wyborcze partii krajowych są odpowiednim i skutecznym dodatkowym środkiem uzmysłowienia tego powiązania i nadania mu wyraźnej widoczności.
- (15) Rozpoczęcie kampanii wyborczych do Parlamentu Europejskiego o wiele wcześniej niż w przeszłości i uwydatnienie europejskich powiązań uczestniczących partii krajowych przed rozpoczęciem kampanii powinno przyczynić się do zwiększenia europejskiego wymiaru tych wyborów.
- (16) Uwzględniając specyficzne cechy pejzażu partyjno-politycznego w poszczególnych państwach członkowskich, zachęca się europejskie partie polityczne do ujawnienia przed rozpoczęciem kampanii wyborczej, a najlepiej w momencie ogłoszenia swoich kandydatów na stanowisko przewodniczącego Komisji, do której grupy politycznej w Parlamencie Europejskim mają zamiar się przyłączyć lub jaką grupę planują utworzyć w kolejnej kadencji. Wpłynęłoby to korzystnie na dalsze zwiększenie przejrzystości związku między partiami krajowymi, europejskimi partiami politycznymi oraz grupami politycznymi w Parlamencie Europejskim.

⁽¹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych – COM(2017) 481 z 13 września 2017 r.

- (17) Państwa członkowskie, sprzyjając informowaniu elektoratu o powiązaniach pomiędzy krajowymi i europejskimi partiami politycznymi podczas kampanii wyborczych do Parlamentu Europejskiego, a także – w miarę możliwości – umieszczaniu tego rodzaju informacji na kartach do głosowania, zwiększyłyby widoczność europejskich partii politycznych i platform przez nie proponowanych w trakcie całego europejskiego procesu wyborczego.
- (18) Art. 22 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, zgodnie z dyrektywą Rady 93/109/WE ⁽¹⁾.
- (19) Aby wspierać uczestnictwo obywateli w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz europejski wymiar tych wyborów, zachęca się do sprzyjania określaniu i rozpowszechnianiu najlepszych praktyk państw członkowskich oraz wdrożonych przez nie działań podczas przygotowywania i przeprowadzania tych wyborów, również pod względem prawa głosowania przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jak i promocji korzystania z praw wyborczych grup niedostatecznie reprezentowanych, w tym osób niepełnosprawnych.
- (20) W świetle zagrożeń dla procesu wyborczego w postaci cyberataków i przypadków dezinformacji, odnotowanych podczas ostatnich wyborów i kampanii wyborczych, należy zachęcać do wymiany doświadczeń między państwami członkowskimi na temat tych kwestii.
- (21) Zarówno państwa członkowskie, jak i europejskie i krajowe partie polityczne ponoszą szczególną odpowiedzialność za usprawnienie demokratycznego i skutecznego przeprowadzania wyborów do Parlamentu Europejskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Podjęcie dyskusji z obywatelami Unii na temat kwestii europejskich przed wyborami do Parlamentu Europejskiego.

1. Począwszy od spotkania przywódców w dniu 23 lutego 2018 r., państwa członkowskie powinny – uwzględniając odpowiednie krajowe struktury i praktyki polityczne – organizować działania informacyjne w celu podjęcia publicznej debaty z obywatelami w kwestiach dotyczących Unii Europejskiej i przyszłości Europy. Działania te powinny być prowadzone aż do spotkania przywódców w Sybinie, które odbędzie się w dniu 9 maja 2019 r., tuż przed wyborami do Parlamentu Europejskiego,

W tym samym okresie europejskie i krajowe partie polityczne powinny przyczynić się do podnoszenia świadomości obywateli co do tego, jakie kwestie rozstrzygane są na szczeblu unijnym, oraz informować ich, w jaki sposób mają zamiar poruszać te kwestie w nadchodzącej kadencji.

Poparcie dla kandydata na przewodniczącego Komisji Europejskiej

2. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed wyborami do Parlamentu Europejskiego, najlepiej do końca 2018 r., każda europejska partia polityczna powinna poinformować, którego kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej popiera. Partie powinny też, najlepiej do początku 2019 r., ogłosić programy polityczne swoich kandydatów.

Zachęca się europejskie partie polityczne i ich partie członkowskie w poszczególnych krajach do wyboru swoich kandydatów w otwarty, włączający i przejrzysty sposób.

Krajowe partie polityczne powinny w perspektywie wyborów do Parlamentu Europejskiego wykorzystywać swoje informacje polityczne, w tym również polityczny przekaz audiowizualny, między innymi do przedstawiania obywatelom popieranego przez siebie kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej i jego programu politycznego.

Informowanie wyborców o powiązaniach pomiędzy krajowymi i europejskimi partiami politycznymi

3. Uwzględniając specyficzne cechy pejzażu partyjno-politycznego w poszczególnych państwach członkowskich, krajowe partie polityczne stające do wyborów do Parlamentu Europejskiego powinny przed tymi wyborami i przed rozpoczęciem kampanii wyborczej publicznie ogłosić, czy są powiązane z jedną z europejskich partii politycznych i z którą, oraz którego głównego kandydata popierają.

W miarę możliwości krajowe partie polityczne powinny wyraźnie zamieścić takie informacje, w stosownych przypadkach wraz z logo europejskiej partii politycznej, we wszystkich materiałach wyborczych oraz we wszystkich komunikatach i politycznych programach audiowizualnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiająca szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34).

Zachęca się europejskie partie polityczne do ujawnienia przed rozpoczęciem kampanii wyborczej, a najlepiej w momencie ogłoszenia swoich kandydatów na stanowisko przewodniczącego Komisji, do której grupy politycznej w Parlamencie Europejskim mają zamiar się przyłączyć lub jaką grupę planują utworzyć w kolejnej kadencji.

Zachęcanie do informowania wyborców o powiązaniach pomiędzy krajowymi i europejskimi partiami politycznymi oraz ułatwianie przekazywania informacji na ten temat

4. Państwa członkowskie powinny sprzyjać informowaniu elektoratu przed wyborami do Parlamentu Europejskiego i podczas tych wyborów o powiązaniach krajowych partii politycznych z partiami europejskimi i ich głównymi kandydatami, między innymi dopuszczając i promując umieszczanie tego rodzaju informacji w materiałach wyborczych, na stronach internetowych krajowych i regionalnych partii członkowskich oraz, w miarę możliwości, na kartach do głosowania.

Skuteczne przeprowadzanie wyborów

5. W celu zapewnienia obywatelom Unii mającym miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim możliwości korzystania z prawa do głosowania w tym państwie członkowskim, promowania korzystania z praw wyborczych przez grupy niedostatecznie reprezentowane, w tym osoby niepełnosprawne, oraz ogólnie w celu wspierania demokratycznego przebiegu wyborów oraz wysokiej frekwencji, zachęca się właściwe organy krajowe do uczestnictwa w spotkaniu wiosną 2018 r., ze wsparciem Komisji, aby wymienić się najlepszymi praktykami oraz praktycznymi działaniami

Zachęca się również właściwe organy krajowe do określenia, na podstawie doświadczeń państw członkowskich, najlepszych praktyk w określaniu zagrożeń dla przebiegu wyborów w postaci cyberataków i dezinformacji, przeciwdziałaniu takim zagrożeniom i zarządzaniu nimi.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich oraz do europejskich i krajowych partii politycznych.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2017 PODKOMITETU DS. HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU UE–UKRAINA

z dnia 30 maja 2017 r.

w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego [2018/235]

PODKOMITET DS. HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 300,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), części Układu, w tym tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 13 (Handel i zrównoważony rozwój), są stosowane tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Art. 300 Układu stanowi, że Podkomitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju (zwany dalej „Podkomitetem TSD”) powinien nadzorować wdrażanie tytułu IV rozdział 13 Układu.
- (3) Zgodnie z art. 300 ust. 1 Układu Podkomitet TSD powinien ustanowić swój regulamin wewnętrzny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2017 r.

W imieniu Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju UE–Ukraina

M. TUUNINGA

M. VADIS

D. KRAMER

Przewodniczący

Sekretarze

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Regulamin wewnętrzny Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju UE–Ukraina*Artykuł 1***Przepisy ogólne**

1. Podkomitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju (zwany dalej „Podkomitetem TSD”), ustanowiony na mocy art. 300 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”) ⁽¹⁾, wspiera Komitet Stowarzyszenia w wykonywaniu jego zadań w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 465 ust. 4 Układu.
2. Podkomitet TSD wykonuje zadania określone w tytule IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 13 (Handel i zrównoważony rozwój) Układu.
3. Podkomitet TSD składa się z przedstawicieli administracji każdej ze Stron, odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem i zrównoważonym rozwojem.
4. Funkcję przewodniczącego Podkomitetu TSD pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Ukrainy odpowiedzialny za kwestie związane z handlem i zrównoważonym rozwojem.
5. Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego stosuje się definicję pojęcia „Stron” zawartą w art. 482 Układu.

*Artykuł 2***Przepisy szczegółowe**

1. Art. 2–14 regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia UE–Ukraina stosuje się odpowiednio, o ile przepisy niniejszego regulaminu wewnętrznego nie stanowią inaczej.
2. Odesłania do Rady Stowarzyszenia traktuje się jako odesłania do Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu. Odesłania do Komitetu Stowarzyszenia lub Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu traktuje się jako odesłania do Podkomitetu TSD.

*Artykuł 3***Posiedzenia**

Posiedzenia TSD są zwoływane w miarę potrzeb. Strony dążą do zwoływania posiedzenia raz w roku.

*Artykuł 4***Zmiany**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Podkomitetu TSD zgodnie z art. 300 ust. 1 Układu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

POROZUMIENIA MIĘDZYINSTYTUCJONALNE

POROZUMIENIE MIĘDZY PARLAMENTEM EUROPEJSKIM A KOMISJĄ EUROPEJSKĄ zmieniające pkt 4 Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

PARLAMENT EUROPEJSKI I KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 295, oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Pkt 4 Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską ⁽¹⁾ otrzymuje brzmienie:

„4. Z zastrzeżeniem zasady kolegalności Komisji, każdy z członków Komisji ponosi odpowiedzialność polityczną za działania podejmowane w zakresie swoich kompetencji.

Przewodniczący Komisji ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzenie jakiegokolwiek konfliktu interesów, który uniemożliwiłby danemu członkowi Komisji pełnienie obowiązków.

Przewodniczący Komisji jest też odpowiedzialny za wszelkie dalsze działania podjęte w powyższych okolicznościach i niezwłocznie informuje o tym na piśmie przewodniczącego Parlamentu.

Udział członków Komisji w kampaniach wyborczych reguluje kodeks postępowania członków Komisji Europejskiej.

Członkowie Komisji mogą brać udział w kampaniach wyborczych w wyborach do Parlamentu Europejskiego, w tym jako kandydaci. Mogą także być wybierani przez europejskie partie polityczne na głównego kandydata („Spitzenkandidat”) na stanowisko przewodniczącego Komisji.

Przewodniczący Komisji w odpowiednim czasie informuje Parlament, czy któryś z członków Komisji będzie prowadził kampanię wyborczą w charakterze kandydata w wyborach do Parlamentu, a także o środkach podjętych w celu zagwarantowania poszanowania zasad niezależności, uczciwości i roztropności przewidzianych w art. 245 TFUE oraz w kodeksie postępowania członków Komisji Europejskiej.

Członkowie Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej powstrzymują się od zajmowania w trakcie kampanii stanowisk, które byłyby niezgodne ze spoczywającym na nich obowiązkiem zachowania poufności lub naruszałoby zasadę kolegalności.

Członkowie Komisji kandydujący w wyborach do Parlamentu lub biorący udział w kampanii wyborczej nie mogą wykorzystywać personelu ani zasobów materialnych Komisji do działań związanych z kampanią wyborczą.”.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lutego 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI
Przewodniczący

W imieniu Komisji Europejskiej

Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 558/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 159 z dnia 25 czerwca 2010 r.)

Strona 20, załącznik pkt 1 – załącznik III sekcja II rozdział V pkt 6:

- zamiast:* „6. Mięso niepakowane przechowuje się i transportuje oddzielnie od mięsa pakowanego, chyba że jest ono przechowywane i transportowane w różnym czasie oraz tak, aby opakowania oraz sposób przechowywania i transportu nie stanowiły źródła zanieczyszczenia mięsa.”,
- powinno być:* „6. Mięso niepakowane przechowuje się i transportuje oddzielnie od mięsa pakowanego, chyba że jest ono przechowywane lub transportowane w różnym czasie lub w taki sposób, aby opakowania oraz sposób przechowywania lub transportu nie stanowiły źródła zanieczyszczenia mięsa.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL